

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 98/2013 av den 15 januari 2013 om saluföring och användning av sprängämnesprekursorer

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till medlemsstaternas parlament,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Vissa ämnen eller blandningar är sprängämnesprekursorer och kan missbrukas för olaglig tillverkning av sprängämnen. I Europeiska unionens handlingsplan för bättre sprängämnessäkerhet, som antogs av rådet den 18 april 2008, uppmanas kommissionen att inrätta en ständig kommitté för prekursorer som, med hänsyn tagen till lönsamhetseffekterna, ska överväga åtgärder och utarbeta rekommendationer om regler för sprängämnesprekursorer som finns tillgängliga på marknaden.

(2) Ständig kommittén för prekursorer, som kommissionen inrättade 2008, identifierade olika sprängämnesprekursorer som kan komma att användas vid terroristattacker och rekommenderade att lämpliga åtgärder vidtas på unionsnivå.

(3) Vissa medlemsstater har redan antagit lagar och andra författningar om utsläppande på marknaden, tillhandahållande eller innehav av vissa sprängämnesprekursorer.

(4) Dessa lagar och andra författningar, som skiljer sig åt sinsemellan och kan ge upphov till handelshinder inom unionen, bör harmoniseras i syfte att förbättra den fria rörligheten för kemiska ämnen och blandningar på den inre marknaden och i möjligaste mån undanröja snedvridningar av konkurrensen, samtidigt som en hög skyddsnivå säkerställs för allmänhetens säkerhet. Andra regler avseende vissa ämnen som omfattas av denna förordning har också fastställts på nationell nivå och unionsnivå vad gäller arbetstagares säkerhet och skyddet av miljön. Dessa regler påverkas inte av denna förordning.

(5) I syfte att garantera största möjliga enhetlighet för ekonomiska aktörer är en förordning det lämpligaste rättsliga instrumentet för att reglera saluföring och användning av sprängämnesprekursorer.

(6) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar föreskrivs att ämnen och blandningar som klassificerats som farliga ska märkas korrekt innan de släpps ut på marknaden. I förordningen fastställs vidare att ekonomiska aktörer, även återförsäljare, antingen ska klassificera och märka dessa ämnen eller tillämpa den klassificering som gjorts av en aktör i ett tidigare led i försörjningskedjan. Det är således lämpligt att i den här förordningen föreskriva att alla ekonomiska aktörer, även återförsäljare, som tillhandahåller enskilda personer ämnen som omfattas av restriktioner enligt den här förordningen, ska säkerställa att det på förpackningen anges att enskilda personers förvärv, innehav eller användning av ämnet eller blandningar i fråga omfattas av en restriktion.

(7) För att på nationell nivå kunna uppnå ett skydd mot olaglig användning av sprängämnesprekursorer som liknar, eller är starkare än, det man avser att uppnå med den här förordningen på unionsnivå, har några medlemsstater redan antagit lagar och andra författningar för vissa ämnen som kan komma att användas olagligt. Vissa av dessa ämnen finns redan förtecknade i denna förordning medan andra kan komma att omfattas av restriktioner på unionsnivå i framtiden. Eftersom en minskning av skyddet genom åtgärder på unionsnivå skulle motverka syftet med denna förordning, är det lämpligt att föreskriva en mekanism genom vilken sådana nationella åtgärder kan fortsätta att gälla (en skyddsklausul).

(8) Olaglig tillverkning av sprängämnen bör försvåras genom fastställande av högsta tillåtna koncentration (nedan kallat gränsvärde) för vissa sprängämnesprekursorer. Under dessa gränsvärden säkerställs fri rörlighet för dessa sprängämnesprekursorer, med förbehåll för en skyddsmekanism, men över dessa gränsvärden bör allmänhetens tillgång till dessa sprängämnesprekursorer begränsas.

(9) Enskilda personer bör således inte ha möjlighet att förvärva, föra in, inneha eller använda dessa sprängämnesprekursorer i koncentrationer som överskrider gränsvärdena. Det är emellertid lämpligt att föreskriva att enskilda personer får förvärva, föra in, inneha eller använda sådana sprängämnesprekursorer för legitima ändamål, om de har tillstånd att göra detta.

(10) Med tanke på att en del medlemsstater redan har väletablerade registreringssystem som används för att kontrollera tillhandahållandet på marknaden av en del eller samtliga ämnen som omfattas av restriktioner enligt denna förordning och som inte får tillhandahållas enskilda personer, bör det dessutom i denna förordning föreskrivas ett registreringssystem som är tillämpligt på några eller samtliga av dessa ämnen.

(11) Väteperoxid, nitrometan och salpetersyra används av enskilda personer i stor omfattning för legitima ändamål. Medlemsstaterna bör därför ha möjlighet att föreskriva att dessa ämnen ska vara tillgängliga inom vissa koncentrationsintervall genom att tillämpa ett registreringssystem enligt denna förordning, i stället för ett tillståndssystem.

(12) Med tanke på förordningens mycket specifika syfte kan målet i denna förordning uppnås samtidigt som medlemsstaterna, i enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen, ges flexibiliteten att välja om de vill bevilja enskilda personer begränsad tillgång i enlighet med denna förordning.

(13) I syfte att främja legitima mål avseende allmän säkerhet samtidigt som man säkerställer att den inre marknaden fortsätter att fungera väl med minsta möjliga störningar, är det lämpligt att föreskriva ett tillståndssystem enligt vilket en enskild person, som har förvärvat ett ämne som omfattas av restriktioner enligt denna förordning och som inte får tillhandahållas enskilda personer, eller en blandning eller ett ämne som innehåller detta, i en koncentration som överstiger gränsvärdet, kan föra in ämnet eller blandningen från en annan medlemsstat eller ett tredjeland i en medlemsstat som tillåter tillgång till det ämnet i enlighet med något av de system som föreskrivs i denna förordning.

(14) I syfte att genomföra bestämmelserna om införsel av sprängämnesprekursorer effektivt uppmuntras medlemsstaterna att se till att internationella resenärer får kännedom om de restriktioner som är tillämpliga på införsel av de ämnen som omfattas av restriktioner enligt denna förordning och som inte får tillhandahållas enskilda personer. Av samma skäl uppmuntras medlemsstaterna också att se till att allmänheten görs uppmärksam på att dessa

restriktioner även är tillämpliga på små försändelser som är avsedda för privatpersoner och på försändelser som beställts på distans av konsumenter.

(15) Information som medlemsstaterna lämnar till industrin, särskilt små och medelstora företag, kan vara viktig för att göra det enklare att följa denna förordning med hänsyn till betydelsen av att minimera de administrativa bördorna för små och medelstora företag.

(16) Eftersom det vore oproportionellt att förbjuda användningen av sprängämnesprekursorer i yrkesmässig verksamhet bör restriktioner som avser tillhandahållande, införsel, innehav och användning av sprängämnesprekursorer endast gälla allmänheten. Med tanke på de allmänna målen för denna förordning är det ändå lämpligt att föreskriva en rapporteringsmekanism som omfattar både professionella användare i hela försörjningskedjan och enskilda personer som är involverade i transaktioner som på grund av sin natur, eller omfattning, bör anses vara misstänkta. I det avseendet bör medlemsstaterna inrätta nationella kontaktpunkter för rapportering av misstänkta transaktioner.

(17) Olika transaktioner avseende sprängämnesprekursorer kan anses vara misstänkta och omfattas därför av en rapporteringsskyldighet. Det kan till exempel röra sig om fall där den potentiella kunden (professionell eller privatperson) uttrycker sig vagt om den tilltänkta användningen, inte verkar känna till den tilltänkta användningen eller inte kan förklara den på ett trovärdigt sätt, avser att köpa ovanliga mängder, ovanliga koncentrationer eller ovanliga kombinationer av ämnen, är ovillig att visa upp identitetsbevis eller handling som styrker bostadsort eller insisterar på att använda ovanliga betalningsmetoder, såsom stora belopp i kontanter. Ekonomiska aktörer bör kunna förbehålla sig rätten att vägra utföra sådana transaktioner.

(18) Med hänsyn till de allmänna målen för denna förordning uppmuntras de behöriga myndigheterna att informera den berörda nationella kontaktpunkten när en ansökan om tillstånd avslås, om avslaget grundas på att det finns rimliga skäl att betvivla att den avsedda användningen är legitim eller att användarens avsikter är legitima. De behöriga myndigheterna uppmuntras också att informera den nationella kontaktpunkten om ett tillstånd tillfälligt återkallas eller upphävs.

(19) För att förhindra och upptäcka eventuell olaglig användning av sprängämnesprekursorer är det önskvärt att de nationella kontaktpunkterna för register över rapporterade misstänkta transaktioner och att de behöriga myndigheterna vidtar nödvändiga åtgärder för att utreda de faktiska omständigheterna, inbegripet huruvida den ekonomiska verksamhet som utövas av den yrkesmässiga användare som är inblandad i en misstänkt transaktion är äkta.

(20) När det är möjligt bör högsta koncentration fastställas, över vilken tillgången till vissa sprängämnesprekursorer är begränsad, medan endast rapportering av misstänkta transaktioner bör föreskrivas för vissa andra sprängämnesprekursorer. Kriterierna för att fastställa vilka åtgärder som bör tillämpas på de olika sprängämnesprekursorerna inbegriper den hotnivå som gäller för den berörda sprängämnesprekursoren, handelsvolymen för den berörda sprängämnesprekursoren, och möjligheten att fastställa en koncentrationsnivå under vilken sprängämnesprekursoren fortfarande skulle kunna användas för de legitima ändamål för vilka den tillhandahållits på marknaden. Dessa kriterier bör även i fortsättningen fungera vägledande för ytterligare åtgärder som kan vidtas med avseende på sprängämnesprekursorer som för närvarande inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.

(21) Det är inte tekniskt genomförbart att fastställa gränsvärden beträffande hexaminbaserade bränsletabletter. Dessutom finns det många legitima användningar för svavelsyra, aceton, kaliumnitrat, natriumnitrat, kalciumnitrat och kalciumammoniumnitrat. En förordning på unionsnivå om begränsningar av försäljningen av dessa ämnen till allmänheten skulle leda till oproportionellt höga administrativa kostnader och efterlevnadskostnader för konsumenter, offentliga myndigheter och företag. Med hänsyn till målen i denna förordning bör man dock besluta om åtgärder för att underlätta rapporteringen av misstänkta transaktioner avseende hexaminbaserade bränsletabletter och avseende andra sprängämnesprekursorer för vilka det inte finns lämpliga och säkra alternativ.

(22) Stölder av sprängämnesprekursorer är ett sätt att förvärva utgångsmaterial för olaglig tillverkning av sprängämnen. Det är därför lämpligt att föreskriva rapportering av betydande stölder och försvinnanden av ämnen som omfattas av åtgärder enligt denna förordning och av de andra ämnen för vilka misstänkta transaktioner ska rapporteras. För att underlätta spårningen av gärningsmännen och för att uppmärksamma de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater på möjliga hot, uppmuntras de nationella kontaktpunkterna att, när det är lämpligt, använda Europols system för tidig varning.

(23) Medlemsstaterna bör fastställa regler om påföljder vid överträdelse av denna förordning. Dessa påföljder bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.

(24) I enlighet med bilaga XVII till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) är det förbjudet att tillhandahålla enskilda personer ammoniumnitrat som lätt skulle kunna missbrukas som en sprängämnesprekursor. Tillhandahållande av ammoniumnitrat till vissa professionella användare, särskilt jordbrukare, är dock tillåtet. Det tillhandahållandet bör därför omfattas av det rapporteringssystem för misstänkta transaktioner som inrättas genom den här förordningen, eftersom det inte finns något motsvarande krav i förordning (EG) nr 1907/2006.

(25) Denna förordning kräver att personuppgifter behandlas och även lämnas ut till tredje man i fall av misstänkta transaktioner. Den behandlingen och det utlämnandet medför ett allvarligt intrång i den grundläggande rätten till skydd för privatlivet och skydd för personuppgifter. Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter reglerar behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning. Det bör följaktligen säkerställas att den grundläggande rätten till skydd för personuppgifter för personer vilkas personuppgifter behandlas genom tillämpning av denna förordning säkerställs på vederbörligt sätt. Särskilt den behandling av personuppgifter som förekommer i samband med beviljandet av tillstånd, registrering av en transaktion och rapportering av en misstänkt transaktion bör genomföras i enlighet med direktiv 95/46/EG, inbegripet de allmänna principerna för uppgiftsskydd, som omfattar dataminimering, ändamålsbegränsning, proportionalitet och nödvändighet, liksom kravet på respekt för registrerade personers rätt till tillgång, rättelse och radering.

(26) Valet av ämnen som terrorister och andra brottslingar använder för olaglig tillverkning av sprängämnen kan förändras snabbt. Det bör därför vara möjligt att föra in ytterligare ämnen i det system som föreskrivs i denna förordning, vid behov med kort varsel.

(27) För att kunna ta hänsyn till utvecklingen i fråga om missbruk av ämnen som sprängämnesprekursorer och förutsatt att korrekt samråd genomförs med intressenterna för att ta hänsyn till de potentiellt betydande konsekvenserna för de ekonomiska aktörerna bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen när det gäller att ändra de gränsvärden över vilka vissa ämnen som är föremål för restriktioner enligt denna förordning inte ska göras tillgängliga för allmänheten och att förteckna ytterligare ämnen avseende vilka misstänkta transaktioner ska rapporteras. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och till rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(28) Kommissionen bör fortlöpande revidera förteckningen över ämnen som över vissa gränsvärden inte ska göras tillgängliga för allmänheten, och förteckningen över ämnen avseende vilka misstänkta transaktioner ska rapporteras. Kommissionen bör, när det är motiverat, utarbeta ett lagstiftningsförslag i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet för att lägga till eller ta bort poster i den förstnämnda förteckningen eller ta bort poster i den sistnämnda förteckningen, i syfte att kunna ta hänsyn till utvecklingen i fråga om missbruk av ämnen som sprängämnesprekursorer.

(29) I syfte att reglera ämnen som inte omfattas av restriktioner enligt denna förordning men avseende vilka en medlemsstat finner rimliga skäl att anta att de kan användas för olaglig tillverkning av sprängämnen, bör man införa en skyddsklausul med bestämmelser om ett adekvat unionsförfarande.

(30) Med hänsyn till de specifika risker som ska behandlas i denna förordning är det dessutom lämpligt att tillåta att medlemsstaterna, under vissa omständigheter, antar skyddsåtgärder, även med avseende på ämnen som redan omfattas av åtgärder enligt denna förordning.

(31) Med tanke på kraven i denna förordning vad gäller information som ska lämnas till kommissionen och medlemsstaterna, skulle det vara olämpligt att låta sådana nya skyddsåtgärder omfattas av det system som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster, oavsett om de hänför sig till ämnen som redan omfattas av åtgärder enligt denna förordning eller till ämnen som inte är föremål för sådana restriktioner.

(32) Med tanke på denna förordnings natur och den inverkan som den kan ha på medborgarnas säkerhet och den inre marknaden bör kommissionen, med utgångspunkt i de fortlöpande diskussionerna i den ständiga kommittén för prekursorer, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet där man undersöker eventuella problem som följer av tillämpningen av denna förordning samt utreder om det är önskvärt och genomförbart att utvidga dess tillämpningsområde, både när det gäller att innefatta de professionella användarna och att i bestämmelserna om rapportering av misstänkta transaktioner, försvinnanden och stölder av ämnen som, även om de inte omfattas av åtgärder enligt denna förordning, har konstaterats som ämnen som har använts för olaglig tillverkning av sprängämnen (icke förtecknade sprängämnesprekursorer). Dessutom bör kommissionen, med beaktande av medlemsstaternas relevanta erfarenheter och

av kostnads- och nyttoaspekter, lägga fram en rapport som undersöker om det är önskvärt och möjligt att stärka och harmonisera systemet ytterligare med tanke på hotet mot den allmänna säkerheten. Som ett led i översynen bör kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet och undersöka möjligheterna att överföra bestämmelserna om ammoniumnitrat från förordning (EG) nr 1907/2006 till denna förordning.

(33) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att begränsa allmänhetens tillgång till sprängämnesprekursorer, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av begränsningens omfattning, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(34) Enligt artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter har europeiska datatillsynsmannen avgett ett yttrande.

(35) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till skydd för personuppgifter, näringsfrihet, rätten till egendom och principen om icke-diskriminering. Medlemsstaterna bör tillämpa förordningen i enlighet med dessa rättigheter och principer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1 – Syfte

[7581] I denna förordning fastställs harmoniserade regler för tillhandahållande, införsel, innehav och användning av ämnen eller blandningar som kan missbrukas för olaglig tillverkning av sprängämnen, i syfte att begränsa allmänhetens tillgång till dessa ämnen och blandningar och säkerställa lämplig rapportering av misstänkta transaktioner i hela försörjningskedjan.

Denna förordning påverkar inte tillämpningen av andra, strängare bestämmelser i unionslagstiftningen som avser de ämnen som förtecknas i bilagorna.

Artikel 2 – Tillämpningsområde

[7581 A] 1. Denna förordning är tillämplig på de ämnen som förtecknas i bilagorna och på blandningar och ämnen som innehåller dem.

2. Denna förordning ska inte tillämpas på

a) varor enligt definitionen i artikel 3.3 i förordning (EG) nr 1907/2006,

b) pyrotekniska artiklar enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/23/EG av den 23 maj 2007 om utsläppande på marknaden av pyrotekniska artiklar, pyrotekniska artiklar som enligt nationell lagstiftning är avsedda för icke-kommersiell användning av Försvarsmakten, de brottsbekämpande myndigheterna eller räddningstjänst, pyroteknisk utrustning som omfattas av rådets direktiv 96/98/EG av den 20 december 1996 om marin utrustning, pyrotekniska artiklar som är avsedda att användas inom flyg- och rymdindustrin eller tändhattar avsedda för leksaker,

c) läkemedel som i legitimt syfte genom förskrivning görs tillgängliga för en enskild person i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning.

Artikel 3 – Definitioner

I denna förordning avses med

[7581 B] 1. *ämne*: ett ämne i den mening som avses i artikel 3.1 i förordning (EG) nr 1907/2006,

2. *blandning*: en blandning i den mening som avses i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1907/2006,

3. *vara*: en vara i den mening som avses i artikel 3.3 i förordning (EG) nr 1907/2006,

4. *tillhandahållande*: göra tillgängligt antingen mot betalning eller kostnadsfritt,

5. *införsel*: handlingen att föra in ett ämne till en medlemsstats territorium antingen från en annan medlemsstat eller från ett tredjeland,

6. *användning*: alla former av bearbetning, formulering, lagring, behandling eller blandning, inklusive tillverkning av en vara eller något annat nyttjande,

7. *enskild person*: varje fysisk person som agerar i syften som inte är knutna till hans eller hennes näringsverksamhet, affärsverksamhet eller yrke,

8. *misstänkt transaktion*: varje transaktion som rör de ämnen som förtecknas i bilagorna, eller blandningar eller ämnen som innehåller dessa, även transaktioner i vilka professionella användare deltar, om det finns rimliga skäl att misstänka att ämnet eller blandningen är avsedd för olaglig tillverkning av sprängämnen.

9. *ekonomisk aktör*: varje fysisk eller juridisk person eller offentligt organ eller grupp av sådana personer och/eller organ som levererar produkter eller tillhandahåller tjänster på marknaden,

10. *sprängämnesprekursorer som omfattas av restriktioner*: ett ämne som förtecknas i bilaga I, i koncentrationer som överstiger de i den bilagan angivna gränsvärdena, samt en blandning eller annat ämne i vilket ett sådant förtecknat ämne förekommer i koncentrationer över angivna gränsvärden.

Artikel 4 – Tillhandahållande, införsel, innehav och användning

[7582] 1. Sprängämnesprekursorer som omfattas av restriktioner får inte tillhandahållas, eller införas av, innehas av eller användas av enskilda personer.

2. Trots det som sägs i punkt 1 får en medlemsstat bibehålla eller inrätta ett tillståndssystem som medger att sprängämnesprekursorer som omfattas av restriktioner tillhandahålls eller innehas av eller används av enskilda personer, förutsatt att den personen erhåller, och på begäran uppvisar, ett tillstånd att förvärva, inneha eller använda dem, utfärdat i enlighet med artikel 7 av en behörig myndighet i den medlemsstat där sprängämnesprekursoren som omfattas av restriktioner kommer att förvärvas, innehas eller användas.

3. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 2 får en medlemsstat bibehålla eller inrätta ett registreringssystem som medger att följande sprängämnesprekursorer som omfattas av restriktioner tillhandahålls eller innehas av eller används av enskilda personer, om den ekonomiska aktör som tillhandahåller dem registrerar varje transaktion i enlighet med de närmare bestämmelser som fastställs i artikel 8:

a) Väteperoxid (CAS-nr 7722-84-1) i koncentrationer som överstiger det gränsvärde som föreskrivs i bilaga I, men inte överstiger 35 viktprocent.

b) Nitrometan (CAS-nr 75-52-5) i koncentrationer som överstiger det gränsvärde som föreskrivs i bilaga I, men inte överstiger 40 viktprocent.

c) Salpetersyra (CAS-nr 7697-37-2) i koncentrationer som överstiger det gränsvärde som föreskrivs i bilaga I, men inte överstiger 10 viktprocent

4. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla alla åtgärder som de vidtar i syfte att genomföra något av de system som föreskrivs i punkterna 2 och 3. Anmälan ska ange de sprängämnesprekursorer som omfattas av restriktioner för vilka medlemsstaten föreskriver ett undantag.

5. Kommissionen ska offentliggöra en förteckning över de åtgärder som anmälts av medlemsstaterna i enlighet med punkt 4.

6. Om en enskild person avser att införa en sprängämnesprekursor som omfattas av restriktioner till en medlemsstats territorium och denna medlemsstat har gjort undantag från punkt 1 genom att tillämpa ett tillståndssystem i enlighet med punkt 2 och/eller ett registreringssystem i enlighet med punkt 3 eller artikel 17, ska den personen se till att den erhåller, och på begäran för den behöriga myndigheten uppvisa, ett tillstånd som utfärdats i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 och som är giltigt i den medlemsstaten.

7. En ekonomisk aktör som tillhandahåller en sprängämnesprekursor som omfattas av restriktioner till en enskild person i enlighet med punkt 2 ska för varje transaktion kräva att ett tillstånd uppvisas eller, om den har tillhandahållits i enlighet med punkt 3, registrera transaktionen, i enlighet med det system som fastställts av den medlemsstat där den sprängämnesprekursor som omfattas av restriktioner tillhandahålls.

Artikel 5 – Märkning

[7582 A] En ekonomisk aktör som avser att tillhandahålla en enskild person sprängämnesprekursorer som omfattas av restriktioner ska se till att det på förpackningen tydligt anges att enskilda personers förvärv, innehav eller användning av denna sprängämnesprekursor omfattas av restriktioner enligt artikel 4.1, 4.2 och 4.3, antingen genom att själv fästa en lämplig etikett eller genom att kontrollera att en lämplig etikett finns.

Artikel 6 – Fri rörlighet

[7582 B] Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1 andra stycket och artikel 13, och om inte annat föreskrivs i den här förordningen eller i andra unionsrättsakter, ska medlemsstaterna, av skäl som har samband med förebyggande av olaglig tillverkning av sprängämnen, inte förbjuda, begränsa eller hindra tillhandahållande av

a) de ämnen som förtecknas i bilaga I i koncentrationer som inte överskrider de gränsvärden som fastställs där, eller

b) de ämnen som förtecknas i bilaga II.

Artikel 7 – Tillstånd

[7583] 1. Varje medlemsstat som utfärdar tillstånd till enskilda personer som har ett legitimt intresse av att förvärva, införa, inneha och använda sprängämnesprekursorer som omfattas av restriktioner ska fastställa regler för beviljande av det tillstånd som föreskrivs i artikel 4.2 och 4.6. När den behöriga myndigheten i medlemsstaten överväger om den ska bevilja tillstånd ska den ta hänsyn till alla relevanta omständigheter, och särskilt till om den avsedda användningen av ämnet är legitim. Tillstånd ska vägras om det finns rimliga skäl att ifrågasätta att den avsedda

användningen är legitim eller att användarens avsikter för användningen av ämnet är legitima.

2. Den behöriga myndigheten får besluta hur tillståndets giltighet ska begränsas, genom att tillåta att det får användas en gång eller flera gånger under en period på högst tre år. Den behöriga myndigheten får ålägga tillståndsinnehavaren att fram till den tidpunkt då tillståndet upphör att gälla visa att villkoren för beviljande av tillståndet fortfarande är uppfyllda. Tillståndet ska innehålla uppgift om de sprängämnesprekursorer som omfattas av restriktioner för vilka det utfärdats.

3. De behöriga myndigheterna får kräva att de som ansöker om tillstånd betalar en avgift för sin ansökan. En sådan avgift får inte överstiga kostnaderna för att behandla ansökan.

4. Den behöriga myndigheten får dra in eller återkalla tillståndet om det finns rimliga skäl att anta att villkoren för beviljande av tillståndet inte längre är uppfyllda.

5. Överklaganden av beslut som fattats av den behöriga myndigheten och tvister som gäller uppfyllandet av tillståndsvillkoren ska behandlas av ett lämpligt organ som är ansvarigt enligt nationell lagstiftning.

6. Tillstånd som beviljats av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat får erkännas i andra medlemsstater. Kommissionen ska, senast den 2 september 2014 efter samråd med den ständiga kommittén för prekursorer, utarbeta riktlinjer om tekniska detaljer i tillstånden i syfte att underlätta ömsesidigt erkännande av tillstånd. Dessa riktlinjer ska också innefatta information om vilka uppgifter som ska ingå i tillstånd som gäller för införseln av sprängämnesprekursorer som omfattas av restriktioner, inklusive ett utkast till hur sådana tillstånd ska utformas.

Artikel 8 – Registrering av transaktioner

[7583 A] 1. Enskilda personer ska, med avseende på registrering enligt artikel 4.3, identifiera sig med hjälp av en officiell identitetshandling.

2. Registret ska omfatta åtminstone följande uppgifter:

- a) namn, adress och i förekommande fall antingen identifieringsnummer för den enskilda personen eller dennes officiella identitetshandlings typ och nummer,
- b) namnet på ämnet eller blandningen, inklusive dess koncentration,
- c) kvantiteten av ämnet eller blandningen,
- d) den avsedda användning av ämnet eller blandningen som den enskilda personen uppgivit,
- e) datum och ort för transaktionen,
- f) den enskilda personens underskrift.

3. Registreringen ska bevaras under fem år från transaktionsdagen. Under den perioden ska registret ställas till förfogande för granskning på begäran av de behöriga myndigheterna.

4. Registret ska föras på papper eller ett annat varaktigt medium och ska ställas till förfogande för granskning när som helst under hela den period som fastställs i punkt 3. Alla elektroniskt lagrade uppgifter ska

a) stämma överens med formatet och innehållet i motsvarande pappershandlingar, och

b) vara lättillgängliga vid varje tidpunkt under hela den period som avses i punkt 3.

Artikel 9 – Rapportering av misstänkta transaktioner och av försvinnanden och stölder

[7583 B] 1. Misstänkta transaktioner som omfattar de ämnen som förtecknas i bilagorna, eller som omfattar blandningar eller ämnen som innehåller dessa, ska rapporteras i enlighet med denna artikel.

2. Varje medlemsstat ska inrätta en eller flera nationella kontaktpunkter med ett tydligt angivet telefonnummer och en tydligt angiven e-postadress för rapportering av misstänkta transaktioner.

3. Ekonomiska aktörer får förbehålla sig rätten att vägra att genomföra den misstänkta transaktionen och ska utan oskäligt dröjsmål rapportera transaktionen eller försöket till transaktion om möjligt inklusive kundens identitet, till den nationella kontaktpunkten i den medlemsstat där transaktionen genomfördes eller där ett försök att genomföra den gjordes om de har rimliga skäl att anta att en planerad transaktion som omfattar en eller flera av de ämnen som förtecknas i bilagorna, eller som omfattar blandningar eller ämnen som innehåller dem, är en misstänkt transaktion, med beaktande av alla omständigheter, särskilt om den potentiella kunden

- a) uttrycker sig vagt om ämnets eller blandningens tilltänkta användning,
- b) inte verkar känna till ämnets eller blandningens tilltänkta användning eller inte kan förklara den på ett trovärdigt sätt,
- c) avser att köpa ämnen i mängder, kombinationer eller koncentrationer av ämnen som är ovanliga för privat användning,
- d) är ovillig att visa upp identitetsbevis eller handling som styrker bostadsort eller
- e) insisterar på att använda ovanliga betalningsmetoder, såsom stora belopp i kontanter.

4. Ekonomiska aktörer ska också rapportera betydande försvinnanden och stölder av ämnen som förtecknas i bilagorna och av blandningar eller ämnen som innehåller sådana ämnen till den nationella kontaktpunkten i den medlemsstat där försvinnandet eller stölden har ägt rum.

5. För att underlätta samarbetet mellan behöriga myndigheter och ekonomiska aktörer ska kommissionen efter samråd med den ständiga kommittén för prekursorer senast den 2 september 2014 utarbeta riktlinjer till stöd för den kemiska försörjningskedjan och i förekommande fall för de behöriga myndigheterna. Riktlinjerna ska särskilt innehålla följande:

- a) Information om hur misstänkta transaktioner kan kännas igen och rapporteras, i synnerhet när det gäller koncentrationer och/eller kvantiteter av ämnen förtecknade i bilaga II under vilka det i allmänhet inte behövs någon åtgärd.
- b) Information om hur betydande försvinnanden eller stölder kan kännas igen och rapporteras.

c) Annan information som kan anses vara till nytta.

Kommissionen ska regelbundet uppdatera riktlinjerna.

6. De behöriga myndigheterna ska se till att de riktlinjer som anges i punkt 5 regelbundet sprids på ett sätt som de behöriga myndigheterna anser vara lämpligt med hänsyn till riktlinjernas mål.

Artikel 10 – Uppgiftsskydd

[7584] Medlemsstaterna ska se till att behandling av personuppgifter som sker genom tillämpning av denna förordning är förenlig med direktiv 95/46/EG. Medlemsstaterna ska särskilt se till att direktiv 95/46/EG följs vid sådan behandling

av personuppgifter som krävs i fråga om tillstånd enligt artiklarna 4.2, 4.6 och 7 i denna förordning eller för registrering av transaktioner enligt artiklarna 4.3, 8 och 17 i denna förordning och vid rapportering av misstänkta transaktioner enligt artikel 9 i denna förordning.

Artikel 11 – Påföljder

[7584 A] Medlemsstat ska fastställa regler om påföljder tillämpliga på överträdelser av denna förordning och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att dessa påföljder tillämpas. De föreskrivna påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 12 – Ändring av bilagorna

[7584 B] 1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 14 om ändring av gränsvärdena i bilaga I i den mån det är nödvändigt för att ta hänsyn till utvecklingen i fråga om missbruk av ämnen som sprängämnesprekursorer eller på grundval av forskning och försök samt tillägg av ämnen till bilaga II när det är nödvändigt för att ta hänsyn till utvecklingen i fråga om missbruk av ämnen som sprängämnesprekursorer. Kommissionen ska, som ett led i förberedelserna av de delegerade akterna sträva efter att samråda med berörda aktörer, särskilt inom den kemiska industrin och detaljhandeln.

Om det, vid en plötslig ändring av riskbedömningen i fråga om missbruk av ämnen för olaglig tillverkning av sprängämnen, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som föreskrivs i artikel 15 tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln.

2. Kommissionen ska anta en separat delegerad akt för varje ändring av gränsvärdena i bilaga I och för varje nytt ämne som läggs till i bilaga II. Varje delegerad akt ska grundas på en analys som visar att ändringen, med vederbörlig hänsyn tagen till de eftersträlvade målen, inte är ägnad att leda till oproportionella bördor för ekonomiska aktörer eller konsumenter.

Artikel 13 – Skyddsklausul

[7585] 1. Om en medlemsstat har rimliga skäl att anta att ett visst ämne som inte förtecknas i bilagorna kan användas för olaglig tillverkning av sprängämnen får den begränsa eller förbjuda tillhandahållande, innehav och användning av det ämnet eller av blandningar eller ämnen som innehåller det, eller föreskriva att ämnet ska omfattas av rapportering om misstänkta transaktioner i överensstämmelse med artikel 9.

2. Om en medlemsstat har rimliga skäl att tro att ett visst ämne som förtecknas i bilaga I kan användas för olaglig tillverkning av sprängämnen i en koncentration som är lägre än det gränsvärde som anges i bilaga I får den ytterligare begränsa eller förbjuda tillhandahållande, innehav och användning av det ämnet genom att fastställa ett lägre gränsvärde.

3. Om en medlemsstat har rimliga skäl att fastställa ett gränsvärde över vilket ett ämne som förtecknas i bilaga II bör omfattas av de begränsningar som i övrigt gäller för sprängämnesprekursorer som omfattas av restriktioner, får den begränsa eller förbjuda tillhandahållande, innehav och användning av det ämnet genom att fastställa en högsta tillåten koncentration.

4. En medlemsstat som begränsar eller förbjuder ämnen i överensstämmelse med punkt 1, 2 eller 3 ska omedelbart underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om detta samt ange sina skäl.

5. Mot bakgrund av den information som meddelats enligt punkt 4 ska kommissionen omedelbart undersöka om det bör utarbetas ändringar av bilagorna i överensstämmelse med artikel 12.1 eller utarbetas ett lagstiftningsförslag om ändring av bilagorna. Den berörda medlemsstaten ska när det är lämpligt ändra eller upphäva sina nationella åtgärder för att beakta sådana ändringar i bilagorna.

6. Senast den 2 juni 2013 ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om befintliga nationella åtgärder som begränsar eller förbjuder tillhandahållande, innehav och användning av ett ämne eller av blandningar eller ämnen som innehåller det av det skälet att det kan användas för olaglig tillverkning av sprängämnen.

Artikel 14 – Utövande av delegering

[7585 A] 1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 12 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 1 mars 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 12 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 12 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 15 – Skyndsamt förfarande

[7585 B] 1. Delegerade akter som antagits enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 14.5. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten utan dröjsmål efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett sitt beslut om invändning.

Artikel 16 – Övergångsbestämmelse

[7586] Innehav och användning av sprängämnesprekursorer som omfattas av restriktioner ska vara tillåtet för enskilda personer till och med den 2 mars 2016.

Artikel 17 – Gällande registreringssystem

[7586 A] En medlemsstat som den 1 mars 2013 har infört ett system enligt vilket ekonomiska aktörer är skyldiga att registrera transaktioner genom vilka en eller flera sprängämnesprekursorer som omfattas av restriktioner tillhandahålls enskilda personer, får avvika från artikel 4.1 och 4.2 genom att tillämpa det registreringssystemet i enlighet med artikel 8 på vissa eller samtliga ämnen som förtecknas i bilaga I. Bestämmelserna i artikel 4.4–4.7 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 18 – Översyn

[7586 B] 1. Kommissionen ska senast den 2 september 2017 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport, vilken ska behandla

a) eventuella problem som uppstått till följd av tillämpningen av denna förordning,

b) frågan om det är önskvärt och möjligt att stärka och harmonisera systemet ytterligare med tanke på hotet mot den allmänna säkerheten till följd av terrorism eller annan allvarlig brottslighet, med beaktande av medlemsstaternas erfarenheter av denna förordning, inbegripet brister i säkerheten som upptäckts, med beaktande av kostnaderna och fördelarna för medlemsstaterna, de ekonomiska aktörerna och andra berörda aktörer,

c) frågan om det är önskvärt och möjligt att utvidga denna förordnings tillämpningsområde till att omfatta yrkesmässiga användare, med beaktande av de bördor som åläggs ekonomiska aktörer och med hänsyn till denna förordnings mål,

d) frågan om det är önskvärt och möjligt att i bestämmelserna om rapportering av misstänkta transaktioner, försvinnanden och stölder inkludera icke förtecknade sprängämnesprekursorer.

2. Kommissionen ska senast den 2 mars 2015 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport i vilken man behandlar möjligheterna att överföra relevanta bestämmelser om ammoniumnitrat från förordning (EG) nr 1907/2006, till den här förordningen.

3. Om det är lämpligt, och mot bakgrund av de rapporter som avses i punkterna 1 och 2, ska kommissionen lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet, så att förordningen kan ändras.

Artikel 19 – Ikraftträdande

[7586 C] Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 2 september 2014.

Anm. Förordningen offentliggjordes i EUT L 39, den 9 februari 2014.

Bilaga I

[7586 D] Ämnen som i sig eller i form av blandningar eller ämnen som innehåller dem får inte tillhandahållas enskilda personer i koncentrationer som överstiger de gränsvärden som anges nedan

Ämnets namn och nummer i registret för Chemical Abstracts Service (CAS-nr)	Gränsvärde	KN-nummer för isolerade kemiskt definierade föreningar som uppfyller kraven i anmärkning 1 till kapitel 28 respektive 29 i Kombinerade nomenklaturen	KN-nummer för en blandning utan beståndsdelar (t.ex. kvicksilver, ädla metaller eller sällsynta jordartsmetaller eller radioaktiva ämnen) som innebär klassificering under ett annat KN-nummer
Väteperoxid (CAS-nr 7722-84-1)	12 viktprocent	2847 00 00	3824 90 97
Nitrometan (CAS-nr 75-52-5)	30 viktprocent	2904 20 00	3824 90 97
Salpetersyra (CAS-nr 7697-37-2)	3 viktprocent	2808 00 00	3824 90 97
Kaliumklorat (CAS-nr 3811-04-9)	40 viktprocent	2829 19 00	3824 90 97
Kaliumperklorat (CAS-nr 7778-74-7)	40 viktprocent	2829 90 10	3824 90 97
Natriumklorat (CAS-nr 7775-09-9)	40 viktprocent	2829 11 00	3824 90 97
Natriumperklorat (CAS-nr 7601-89-0)	40 viktprocent	2829 90 10	3824 90 97

Bilaga II

[7586 E] Ämnen som i sig eller i form av blandningar eller ämnen som innehåller dem, för vilka misstänkta transaktioner omfattas av skyldigheten att rapportera

Ämnets namn och nummer i registret för Chemical Abstracts Service (CAS-nr)	KN-nummer	KN-nummer för blandningar utan beståndsdelar (t.ex. kvicksilver, ädla metaller eller sällsynta jordartsmetaller eller radioaktiva ämnen) som innebär klassificering under annat KN-nummer
Hexamin (CAS-nr 100-97-0)	2921 29 00	3824 90 97
Svavelsyra (CAS-nr 7664-93-9)	2807 00 10	3824 90 97
Aceton (CAS-nr 67-64-1)	2914 11 00	3824 90 97
Kaliumnitrat (CAS-nr 7757-79-1)	2834 21 00	3824 90 97
Natriumnitrat (CAS-nr 7631-99-4)	3102 50 10 (naturligt) 3102 50 90 (annat)	3824 90 97 3824 90 97
Kalciumnitrat (CAS-nr 10124-37-5)	2834 29 80	3824 90 97
Kalciumammoniumnitrat (CAS-nr 15245-12-2)	3102 60 00	3824 90 97
Ammoniumnitrat (CAS nr 6484-52-2) [i en koncentration på 16 viktprocent kväve eller högre i förhållande till ammoniumnitratet]	3102 30 10 (i vattenlösning) 3102 30 90 (annat)	3824 90 97
Aluminium, pulver (CAS-nr 7429-90-5) ⁽²⁾ ⁽³⁾	ex 7603 10 00 ex 7603 20 00	
Magnesiumnitrathexahydrat (CAS-nr 13446-18-9)	2834 29 80	3824 90 96
Magnesium, pulver (CAS-nr 7439-95-4) ⁽²⁾ ⁽³⁾	ex 8104 30 00	
⁽²⁾ Med en partikelstorlek mindre än 200 µm. ⁽³⁾ Som ett ämne eller i blandningar som innehåller 70 viktprocent eller mer av aluminium och/eller magnesium.”		